Dosarul nr. **2r-78/26** Judecătoria Bălți (sediul Sîngerei)
judecător Păun Cristina

D E C I Z I E
27 aprilie 2026

Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord
În componenţa
Preşedintele completului, judecător Stanislav Grosu
Judecătorii Alina Țihonschi, Mariana Sajin

Examinând, fără citarea părţilor, recursul declarat de ***** prin intermediul avocatului Boubătrîn Tamara împotriva încheierii Judecătoriei Bălți (sediul Sîngerei) din 12.02.2026, în cadrul cererii înaintată de ***** cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victima violenței în familie împotriva acțiunilor lui *****, cu participarea persoanei interesate Inspectoratul de Poliție Sîngerei, prin care cererea a fost admisă,-

a c o n s t a t a t:

Pretențiile reclamantului:

La data de 12 februarie 2026, *****, din nume propriu și în interesele copiilor minori ***** și *****, s-a adresat cu o cerere în adresa instanței de judecată privind aplicarea măsurilor de protecție în privința victimelor violenței în familie împotriva acțiunilor lui *****.

În motivarea cererii depuse, ***** a menționat că solicită eliberarea ordonanței de protecție în privința fostului soț *****, deoarece acesta a agresat-o fizic de nenumărate ori, inclusiv și pe parcursul a 15 ani de căsnicie, ultima dată fiind la data de 26.01.2026, majoritatea actelor de violență fiind în prezența copiilor minori ***** și *****, fapt ce i-a traumat și marcat psihologic. În legătură cu acest fapt la data de 09.02.2026 a depus plângere la poliție, astfel în privința lui *****a fost emis ordinul de restricție pe un termen de 10 zile.

Poziţia instanţei de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Bălți (sediul Sîngerei) din 12.02.2026, cererea privind eliberarea ordonanței de protecție depuse de ***** în nume propriu și în interesele copiilor minori ***** și ***** cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victima violenței în familie împotriva lui *****, cu participarea persoanei interesate Inspectoratul de Poliție Sîngerei a fost admisă:

S-a obligat ***** (IDNP *****):

- ✓ De a sta departe de domiciliul victimei ***** și a copiilor minori ***** și *****, aflat în *****;
- ✓ De a sta departe de locul aflării victimei ***** și a copiilor minori ***** și *****, la o distanţă ce ar asigura securitatea acestora, excluzând orice contact vizual cu ei;
- ✓ interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, cu victima ***** și a copiilor minori ***** și *****, precum și cu alte persoane dependente de ea.

Măsurile au fost aplicate pe un termen 90 (nouăzeci) zile, începând cu 12 februarie 2026, ora 14- 30, cu aplicarea în mod obligatoriu a monitorizării electronice.

Nerespectarea de către agresor a prevederilor stabilite în prezenta ordonanță se pedepsește în conformitate cu legislaţia în vigoare.

S-a explicat victimei şi agresorului că măsurile de protecţie pot fi retrase odată cu dispariţia pericolului care a condiţionat luarea acestor măsuri şi pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condiţiilor prevăzute în prezenta ordonanţa de protecţie.

S-a încasat de la ***** (IDNP*****) în beneficiul statului taxa de stat de 250 (două sute cinci zeci) lei.

Solicitarea recurentului:

La data de 25.02.2026 (potrivit dății indicate pe plicul ce conținea cererea de recurs), ***** prin intermediul avocatului Boubătrîn Tamara a contestato cu recurs, solicitând admiterea acestuia, și emiterea unei decizii prin care cererea privind aplicarea măsurilor de protecție pentru victima violenței în familie va fi respinsă.

Potrivit art.425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

***** a contestat încheierea primei instanțe din 12.02.2026, depunând recursul la 25.02.2026, astfel Colegiul atestă și constată că recursul a fost declarat în interiorul termenului acordat de lege, or reprezentantului recurentului i-a fost înmânată încheierea contestată la data de 12.02.2026 (f.d. 40), fiind recepționată la aceeași dată potrivit recipisei.

Argumentele părţilor:

În motivarea recursului, recurentul a invocat că Instanța de fond a preluat doar motivele invocate de victimă invocate, fără examinarea complete a circumstanțelor cauzei, atât din 09 februarie 2026 cât şi din 26 ianuarie 2026 orele 23:15.

Relevă că în realitate, în familia părților a lui ***** şi ***** incidentele se încep nu de la faptul, că ***** aplică violența fizică sau psihică, dar de la faptul că *****, care este mama a doi copii minori foarte urât, în popor se mai spune buruienos, vorbeşte atât cu copiii minori cât și cu concubinul, care este tatăl copiilor *****şi *****, mai ales când este mama copiilor ***** în stare de ebrietate.

***** nu aplica violența fizică asupra copiilor, dar mama ***** când i se pare că copiii nu o ascultă sau ea este în stare de ebrietate loveşte copiii cu varga, pe care o rupe din copacii din grădină.

Cum ***** îi face observație concubinei ***** că nu e normal ce face, ultima sună la poliție și din motivul, că calitatea de agresor în familie este acordată numai bărbatului, desigur că agentul constatator întocmește actele doar în privința lui, fără a lua în considerație cele explicate de el în privința concubinei *****.

Din înscrisurile din dosar, invocate în Încheiere de instanța de fond se constată că la data de 09 februarie 2026 nu a existat din partea lui ***** caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice față de concubine ***** și copiii lor ***** și *****, dar a fost invocate un caz vechi cu 14 zile mai devreme de 09 februarie 2026.

În şedința de judecată ***** a declarat că între el și concubină sunt conflicte în

prezența copiilor, dar instanța nu a stabilit cine este inițiatorul acestor conflicte, care este motivul și cine este vinovatul, dar din motivul, că concubina ***** a declarat, că ***** era în stare de ebrietate şi calitatea de agresor o are doar bărbatul, respectiv că a reținut că calitatea de agresor îi poate fi dor lui atribuită, fără a verifica veridicitatea declarațiilor concubinei *****.

Analizând argumentele instanței de fond în încheierea de eliberate a ordonanței de protecție şi raportându-le la cerințele art. 278^5 din Codul de procedură civilă și la definițiile din art. 2 al Legii nr. 45-XVI din 1 martie 2007, constată că invocarea violenței psihologice a rămas la nivel declarativ, fără descrierea suficientă a circumstanțelor concrete privind momentul temporal când a avut loc, intensitatea, durata și consecințele pretinselor acțiuni, precum și fără elemente care să confirme existența unor acte de intimidare, amenințare cu moartea ori cu vătămare ori a altor manifestări circumscrise noțiunii legale de violență psihologică, din care motiv se constată că simpla indicare a plângerii ***** din 09.02.2026, procesul-verbal de audiere a victimei ***** din 09.02.2026, a ordinului de restricție de urgență cu nr. 20262200038 din 09 februarie 2026 nu poate suplini lipsa expunerii şi susținerii factologice a actelor pretinse, în sensul normelor legale menționate.

Ordinul de restricție de urgență nu demonstrează violența, dar este o măsură administrativă temporară ce se emite pe baza suspiciunii rezonabile a agentului constatator, care se verifică şi se stabileşte de instanța de judecată/, din care considerent nu stabileşte vinovăția şi nu confirm existența violența în sens juridic.

De asemenea, motivul invocat de instanță, „aparența unei posibile continue violențe" este insuficient deoarece legea cere risc real, risc iminent, dar nu ipotetic, eventual, presupus, deoarece aparența unui conflict în familie nu echivalează cu riscul repetării violenței.

Din declarațiile date de ***** în şedința de judecată, s-a constat că există conflicte de familie, dar probele din dosar nu au oferit temei de a considera conflictul familial ca violență în familie.

Practica Curții Supreme de Justiție a statuat că simpla existență a conflictelor familiale, tensiunile dintre soți, consumul de alcool, certurile în prezența copiilor nu constituie temei suficient pentru emiterea ordonanței de protecție în lipsa: certificatului medico-legal, proces-verbal de constatare, martori, evaluare de risc şi alte probe obiective.

Din considerentul că în dosar nu au fost evidențiate aspecte actuale şi persistente de violență de natură să determine aplicarea măsurilor de protecție concluzia instanței de fond nu are la bază un probatoriu consistent pentru aplicarea ordonanței de protecție în privința ***** şi copiilor ***** şi **********.

La data de 24.03.2026, prin intermediul Direcției de Evidență și Documentare Procesuală a Curții de Apel Nord, a parvenit referință din partea Inspectoratului de Poliție Sîngerei care a pledat pentru respingerea cererii de recurs depusă cu menținerea încheierii Judecătoriei Bălți (sediul Sîngerei) din 12.02.2026.

În susținerea poziției menționate, persona interesată a comunicat faptul că cu referire la cererea victimei privind eliberarea ordonanței de protecție, ultima a menționat faptul că nu mai poate suporta acțiunile violente ale lui ***** îndreptate asupra sa şi asupra

copiilor, menţionând că deşi sunt divorţaţi, concubinează împreună.

Iar în şedinţa de judecată agresorul ***** a fost de acord cu cererea formulată, a declarat că concubinează cu reclamanta, într-adevăr uneori consumă alcool dar nu abuzează, la data indicată de reclamantă a avut un conflict cu ea, a vorbit urât faţă de ea şi faţă de copii, neagă că ar fi aplicat careva violenţă fizică. Regretă cele întâmplate.

În urma relaţiilor ostile dintre părţi, ***** precum şi copiii minori ***** şi ***** sunt victime a conflictelor, scandalurilor şi agresiunilor din partea agresorul *****, acest fapt fiind stabilit prin declaraţiile victimei ***** precum şi prin plângerea lui ***** din 09.02.2026, din care urmează că ***** a agresat-o fizic.

Aprecierea instanţei de recurs:

Potrivit prevederilor art.426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părţilor.

Analizând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei, colegiul civil şi de contencios administrativ consideră că recursul este neîntemeiat şi urmează a fi respins din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.427 lit.a) Cod de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.

Conform articolului 14 alin. (2) Legea nr. 45 din 01.03.2017 cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, cererea sau demersul pentru eliberarea ordonanţei de protecţie depuse în instanţă de judecată se examinează conform Codului de procedură civilă, Codului de procedură penală.

Articolul 278^3 aliniatul (1) Cod de procedură civilă prevede că, cererile privind aplicarea măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă în familie se examinează de instanţele judecătoreşti conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepţiile şi completările stabilite în prezentul capitol şi în legislaţia de prevenire şi combatere a violenţei în familie.

Articolul 278^4 Cod de procedură civilă prevede că, cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se depune de către victimă personal sau prin reprezentant. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se depune la instanţa judecătorească competentă de la domiciliul sau locul de aflare a victimei sau a agresorului, de la locul unde victima a solicitat asistenţă sau de la locul unde a avut loc actul de violenţă. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din motive de sănătate, vârstă, din alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliţie, organul de asistenţă socială sau de către procuror.

În conformitate cu articolul 278^7 Cod de Procedură Civilă, instanţa de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecţie, o încheiere prin care admite sau respinge cererea.

Conform articolului 12 al Legii nr. 45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, (1) victima are dreptul să sesizeze orice caz de violenţă

în familie şi să solicite protecţie. (2) Reprezentanţilor autorităţilor abilitate cu funcţii de prevenire şi combatere a violenţei în familie li se interzice să întreprindă acţiuni menite să descurajeze victima în denunţarea actelor de violenţă la care este supusă. (3) Orice persoană care este martoră la acte de violenţă în familie sau care are bănuieli rezonabile că au fost comise asemenea acte ori că sunt posibile acte de violenţă are dreptul să comunice acest lucru autorităţilor abilitate cu funcţii de prevenire şi combatere a violenţei în familie.

Potrivit articolului 2 Legea nr. 45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, următoarele noțiuni semnifică:

violență în familie constituie acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, inclusiv prin intermediul tehnologiilor informaționale sau al comunicațiilor electronice, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral;

violenţă fizică - maltratare și/sau vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar;

violență psihologică – provocarea suferinței psihice și/sau a stării de tensiune, impunerea voinței ori a controlului, intimidarea, inclusiv prin utilizarea tehnologiei informației și/sau a comunicațiilor electronice, manifestate prin acte de: înjurare; insultare; luare în derâdere; poreclire; șantajare; distrugere demonstrativă a obiectelor; implicare în viața personală; gelozie; izolare prin detenție, inclusiv în locuința familiei; izolare de prieteni, de comunitate; interzicere a contactării altor membri ai familiei, inclusiv creare de impedimente în întrevederea părinților și copiilor; privare de acces la informație; interzicere, creare de impedimente sau control al accesului la rețelele de socializare; interzicere și/sau creare de impedimente în realizarea profesională ori în urmarea programului de studii/programului de formare profesională; amenințare cu moartea ori cu vătămare a integrității corporale; amenințare cu răspândirea, fără consimțământ, a informației despre viața intimă, privată și/sau de familie; persecutare; deposedare de acte de identitate; afișare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice; alte acte cu efect similar;

violenţă împotriva femeilor – act/acte de violență bazat/bazate pe gen, inclusiv prin intermediul tehnologiilor informaționale sau al comunicațiilor electronice, care cauzează sau poate/pot cauza femeii/femeilor vătămare sau suferință fizică, sexuală ori psihologică, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, forțarea sau privarea arbitrară de libertate, comis/comise în sfera publică ori cea privată;

victimă-adult – persoană adultă care a fost supusă actelor de violență împotriva femeilor și/sau actelor de violență în familie;

victimă-copil – persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani și care a fost supusă ori a fost martoră la acte de violență împotriva femeilor și/sau la acte de violență în familie;

agresor – persoană care comite acte de violență împotriva femeilor și/sau de violență în familie. În cazul sesizărilor parvenite din partea mai multor membri ai familiei, care își aduc învinuiri reciproce de comitere a actelor de violență, agresorul este determinat luându-se în considerare următoarele circumstanțe: stabilirea persoanelor implicate care au acționat în apărarea lor ori a altei persoane; probabilitatea survenirii unor situații critice pentru fiecare persoană; modul de acționare în cadrul scenei de violență și gravitatea vătămărilor și/sau suferințelor provocate de fiecare persoană; sesizările anterioare cu privire la actele de violență împotriva femeilor și/sau de violență în familie; alte circumstanțe care indică inițiatorul actelor de violență.

ordonanţă de protecţie – act legal prin care instanţa de judecată aplică măsuri de protecţie a victimei;

situaţie de criză/situaţie critică – totalitate a circumstanţelor ce prezintă pericol iminent pentru viaţa şi/sau integritatea fizică şi/sau psihică a persoanei, necesitând intervenţie în regim de urgenţă cu măsuri de protecţie.

Potrivit articolului 3 aliniatul (2) al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie nr. 45 din 01 martie 2007, membri de familie, în sensul prezentei legi, sunt: a) în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, rudele, afinii lor, soţii rudelor, **persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj)** sau dintre părinţi şi copii; b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

Potrivit materialelor cauzei, ***** și ***** s-au aflat în relație de căsătorie. De aproximativ 5 ani sunt divorțați. Din relația acestora s-au născut copiii minori ***** a.n. ***** și ***** a.n. ***** (f.d. 20-21).

***** este mama copilului minor *****, născut la *****, fapt confirmat prin certificatul de naștere cu nr./seria NA-VI 3046010 și a lui ***** născută la 01 februarie 2016, fapt confirmat prin certificatul de naștere cu nr./ seria NA-VI 2341588.

În urma relațiilor ostile dintre părți, ***** precum și copiii minori ***** și ***** sunt victime a conflictelor, scandalurilor și agresiunilor din partea agresorul *****, acest fapt fiind stabilit prin declarațiile victimei ***** precum și prin plângerea lui ***** din 09.02.2026, din care urmează că ***** a agresat-o fizic pe ***** (f.d. 8).

Potrivit procesului-verbal de audierea victimei din 09.02.2026, victima Ivnova Cristina a declarat că la data de 26.01.2026 aproximativ la orele 23:15, ***** fiind în stare de ebrietate a agresat-o fizic și verbal, inclusiv au fost acte de violență și în privința copilului minor *****, manifestat prin îndoirea piciorului (f.d.9).

Conform ordinului de restricție de urgență nr. 20262200038 din 09.02.2026, s-a dispus aplicarea măsurilor de restricție pe un termen de 10 zile începând cu ziua de 09.02.2026 ora 13:45 până la 19.02.2026 ora 13:45 (f.d.18).

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată, ***** a declarat că are conflicte cu ***** la care asistă și copii, fapt pentru care regretă.

Potrivit chestionarului de constatare și evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie, se atestă că ***** este supusă actelor de violență din partea lui *****

săptămânal, victima este supusă violenței psihologice și fizice, existând factori semnificativi ai riscului continuării violenței menționate. Totodată, potrivit aceluiași act, se atestă că există risc de abuz asupra copiilor moderat (f.d. 10-11).

Potrivit chestionatului de evaluare a riscurilor de letalitate a violenței în familie, ***** consideră că ***** poate s-o rănească grav, o agresează și abuzează fizic, a strânsă, sugrumat-o, iar actele de violență au devenit recent mai grave (f.d. 12).

La data de 12 februarie 2026, *****, din nume propriu și în interesele copiilor minori ***** și *****, s-a adresat cu o cerere în adresa instanței de judecată privind aplicarea măsurilor de protecție în privința victimelor violenței în familie împotriva acțiunilor lui *****.

Prin încheierea Judecătoriei Bălți (sediul Sîngerei) din 12.02.2026, cererea privind eliberarea ordonanței de protecție depuse de ***** în nume propriu și în interesele copiilor minori ***** și ***** cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victima violenței în familie împotriva lui *****, cu participarea persoanei interesate Inspectoratul de Poliție Sîngerei a fost admisă:

S-a obligat ***** (IDNP *****):

- ✓ De a sta departe de domiciliul victimei ***** și a copiilor minori ***** și *****, aflat în *****;
- ✓ De a sta departe de locul aflării victimei ***** și a copiilor minori ***** și *****, la o distanţă ce ar asigura securitatea acestora, excluzând orice contact vizual cu ei;
- ✓ interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, cu victima ***** și a copiilor minori ***** și *****, precum și cu alte persoane dependente de ea.

Măsurile au fost aplicate pe un termen 90 (nouăzeci) zile, începând cu 12 februarie 2026, ora 14- 30, cu aplicarea în mod obligatoriu a monitorizării electronice.

Nerespectarea de către agresor a prevederilor stabilite în prezenta ordonanță se pedepsește în conformitate cu legislaţia în vigoare.

S-a explicat victimei şi agresorului că măsurile de protecţie pot fi retrase odată cu dispariţia pericolului care a condiţionat luarea acestor măsuri şi pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condiţiilor prevăzute în prezenta ordonanţa de protecţie.

S-a încasat de la ***** (IDNP*****) în beneficiul statului taxa de stat de 250 (două sute cinci zeci) lei.

La data de 25.02.2026 (potrivit dății indicate pe plicul ce conținea cererea de recurs), ***** prin intermediul avocatului Boubătrîn Tamara a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, și emiterea unei decizii prin care cererea privind aplicarea măsurilor de protecție pentru victima violenței în familie va fi respinsă.

Având în vedere cumulul probelor examinate, anexate la materialele cauzei, Colegiul Civil deduce că instanța de fond corect a constatat că victimele și agresorul sunt în relații ostile, fapt ce se confirmă prin explicațiile expuse în ședința de judecată, creând aparența unei posibile continue violențe fizice și psihologice, concluzionând că *****, ***** și

***** sunt în drept să beneficieze de măsuri de protecție prevăzute de art. 15 al Legii nr. 45 din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie.

Totodată, instanța de recurs reține că, la caz, nu este vorba despre existența unor tensiuni familiale între concubinii ***** și *****, ci despre un comportament violent continuu, și aplicarea forței fizice din partea agresorului față de concubina *****. Aceste acțiuni sunt îndreptate spre impunerea voinței și a controlului său asupra ultimei, spre intimidarea, insultarea și persecutarea ei, având ca finalitate provocarea dânsei a unei stări de suferință psihică și de tensiune continuă.

Astfel, Colegiul Civil apreciază că acțiunile recurentului ***** cad sub incidența noțiunii de violență psihologică și fizică prevăzută de art. 2 al Legii nr. 45 din 01 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, care stipulează că constituie violenţă psihologică – provocarea suferinței psihice și/sau a stării de tensiune, impunerea voinței ori a controlului, intimidarea, inclusiv prin utilizarea tehnologiei informației și/sau a comunicațiilor electronice, manifestate prin acte de: înjurare; insultare; luare în derâdere; poreclire; șantajare; distrugere demonstrativă a obiectelor; implicare în viața personală; gelozie; (...) și vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrîncire, trîntire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar.

Având la bază cele descrise, Colegiul reține că în circumstanțele prezentei spețe, pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime ale victimelor violenței în familie, *****, ***** și *****, se impune în mod indubitabil luarea măsurilor de protecție a acestora.

Instanța reține că emiterea ordinului de protecție nu presupune demonstrarea unui pericol iminent în sens strict, ci existența unui risc suficient de serios pentru siguranța fizică ori psihică a victimei. În acest context, violența psihologică exercitată în mod repetat constituie, prin ea însăși, un temei suficient pentru dispunerea măsurilor de protecție, având în vedere efectele cumulative și profund vătămătoare asupra stării psihice a victimei, precum și potențialul real de degenerare în forme mai grave de violență.

Instanța reține că procedura examinării cererilor privind aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie are un caracter special, urgent și preventiv, ceea ce justifică aplicarea unui standard probatoriu flexibil, întemeiat pe existența unui risc rezonabil, iar nu pe dovedirea exhaustivă a faptelor, or ordonanța de protecție nu constituie o sancțiune juridică și nu implică stabilirea vinovăției persoanei vizate, ci reprezintă o măsură provizorie de protecție, menită să înlăture o stare de pericol și să prevină producerea unor prejudicii grave asupra integrității fizice și psihice a victimelor.

Instanța apreciază că violența psihologică, manifestată prin intimidare, insulte, control excesiv și generarea unei stări de tensiune continuă, poate constitui, prin ea însăși, un temei suficient pentru dispunerea măsurilor de protecție, în special atunci când aceasta are un caracter repetat.

De asemenea, instanța observă că recunoașterea de către recurent a existenței conflictelor familiale confirmă existența unui climat tensionat, susceptibil de a degenera

în acte de violență iar, în materia violenței în familie, protecția efectivă a victimei prevalează asupra oricăror îndoieli rezonabile, în condițiile în care inacțiunea arp putea conduce la consecințe grave și ireversibile.

Totodată, ingerința în viața privată și de familie a părților este justificată, fiind prevăzută de lege și necesară într-o societate democratică pentru protejarea drepturilor și libertăților altor persoane, în special a dreptului la integritate fizică și psihică.

În acest context, instanța de recurs evidențiază că, în practica sa constantă Curtea Europeană a accentuat faptul că, în cazurile de violență, drepturile agresorului nu pot să ia locul drepturilor victimei la viață și integritatea fizică și mentală (hotărârea din 09 iunie 2009 în cauza Opuz c. Turciei, cererea nr. 33401/02). Mai mult, Curtea a relevat că tema violenței în familie nu este o chestiune privată sau de familie, ci o chestiune de interes public, care implică acțiunea eficientă a statului.

Conform prevederilor art. 8 CEDO, (1) Orice persoană are dreptul la respectarea vieţii sale private şi de familie, a domiciliului său şi a corespondenţei sale. (2) Nu este admis amestecul unei autorităţi publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acesta este prevăzut de lege şi constituie, într-o societate democratică, o măsură necesară pentru securitatea naţională, siguranţa publică, bunăstarea economică a ţării, apărarea ordinii şi prevenirea faptelor penale, protecţia sănătăţii, a moralei, a drepturilor şi a libertăţilor altora.

Prin urmare, reieșind din situația de fapt enunțată, raportată la textele de lege citate supra, instanța de recurs statuează că, instanța de nivelul unu corect a conchis asupra admisibilității amestecului statului în persoana autorităților sale competente, în viața privată și de familie a părților, în scopul preîntâmpinării pericolului asupra sănătății și bunăstării victimelor *****, ***** și *****, deoarece însuși agresorul *****, prin comportamentul său violent a creat premise pentru aplicarea față de el a prevederilor Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie nr. 45 din 01 martie 2007.

Distinct de cele enunțate mai sus, instanța de recurs menționează că recurentul nu a invocat absolut niciun argument întemeiat, care ar combate concluziile din încheierea atacată şi nu a prezentat motive plauzibile și nici probe ce ar face pasibilă casarea încheierii supuse recursului. Pe când art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă prevede că, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Astfel, având în vedere cele expuse mai sus, colegiul civil ajunge la concluzia că încheierea Judecătoriei Bălți (sediul Sîngerei) din 12.02.2026 este întemeiată şi urmează a fi menținută, argumentele recursului fiind neîntemeiate.

În conformitate cu art. 427 lit. a), 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord,-

Decide:

Recursul declarat de ***** prin intermediul avocatului Boubătrîn Tamara se respinge.

Încheierea Judecătoriei Bălți (sediul Sîngerei) din 12.02.2026, în cadrul cererii înaintată de ***** cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victima violenței în familie împotriva acțiunilor lui *****, cu participarea persoanei interesate Inspectoratul de Poliție Sîngerei se menține.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Preşedintele completului
Judecător: Stanislav Grosu

Judecătorii: Alina Ţihonschi Mariana Sajin